N°. 38. A°. 1837.

DONDERDAG DEN 11den MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Advertissementen.

De *Quotisatie-Lijst* voor de Contributien, ten behoeve der Schutterij dezer plaats, door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal bij Gouvernements-Order van den 6den dezer N°. 146/15, *executoir* verklaard zijnde, zoo wordt daarvan mits deze aan de belastingschuldigen kennis gegeven, alsmede dat de Kapitein Kwartiermeester op *heden* en vervolgens telken dage, behalve Zon- en Feestdagen, op de gewone kantoor-uren, ten zijnen Huize zal vaceren, tot het ontvangen der verschuldigde Contributien.

De belanghebbenden worden tevens geinformeerd, dat op den 1sten Julij aanstaande, de Lijst ter vervolging ten aanzien dergeene, welke alsdan hunne Contributien nog niet zullen voldaan hebben, aan den Bode van den Schutters-Raad zal worden ter hand gesteld.

Paramaribo, *den* 9 *Mei* 1837.

De Kommandant der Schutterij.
Bij afwezigheid van denzelven,
De Kapitein Adjudant,
HELB.

MUZIJK-GENOOTSCHAP HARMONICA.

(18121) Op *HEDEN AVOND* den 11den Mei 1837.

TWEEDE CONCERT.

(18122) Wordt bij publieke Inschrijving TE HUUR aangeboden:

Het *HUIS* en *ERF*, aan de *Maagdenstraat*, L°. D. N°. 339 en 340; — en

Een dito, aan de *Saramaccastraat*, L°. D. N°. 456; beiden aankomende den Boedel wijlen den Heer JAMES ROBERTSON.

De Inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot en met den 15den dezer, ten huize van den *tweeden* Ondergeteekende, als wanneer dezelve aldaar zullen worden geopend.

Paramaribo, *den* 9 *Mei* 1837.

WM. Mc. INTOSH qq.
J. J. DUNCAN qq
J. M. C. VAN ONNA

(18156) *** Op voldoende zekerheid ter leen te bekomen, de Somma van *EEN DUIZEND GULDEN* bij den ondergeteekende, als Kurator over den Persoon en Goederen van G. N. NOIZEUX

Paramaribo, *den* 9 *Mei* 1837.

J. ZAAL.

(18123) De ondergeteekende presenteerd te Koop:

Beste Boter; Zoetemelksche- en Komijne Kazen; Hammen; Aardappelen; Haring in tobbetjes; Anchovis; Patent Olie; Zoete Olie in flesschen; witte Wijn-Azijn; Augurkjes; Kappers; Morellen; Kersen; Pruimen; Rozijnen; Corinten; Thee-Banket; diverse Specerijen; alle soorten van Verfwaren; *opregte* Conjac Brandewijn in flesschen; bladen Zink; Grondschoenen; alle soorten van IJzerwaren; mandjes Pijpen en veel meer andere GOEDEREN.

Paramaribo, *den* 8 *Mei* 1837.

J. E. SIMONS.

Wonende over de Heeren SOESMAN & DE LEON.

(13126) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om 9 uren verkoopen: PROVISIEN, STUKGOEDEREN, wel onderhoudene MEUBELEN, KOPIE- en WANE PLANKEN. — Alsmede voor rekening van het Gouvernement, eene oude BRANDSPUIT, eene partij ledige KISTEN en BAKSGOEDEREN.

EEREDIENST
BIJ DE
Hervormde Gemeente.

Op Zondag den 14den Mei (EERSTE FEESTDAG DER UITSTORTING VAN DEN H. GEEST), des voordemiddags ten *half negen* ure, GODSDIENSTOEFENING.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 8sten dezer, de Engelsche Schoener *Robert Haynes*, Kapt. J. BLAGROVE, van Berbice, hebbende 9 dagen reis.

Idem, de Engelsche Sloep *Mary*, Kapt. W. PAYNE, van Demerary.

Den 9den, het Schip *Anthonia*, Kapt. E. SPEELMAN, van Amsterdam, hebbende 34 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 8sten dezer, het Schip *Nicolaas Witzen*, Kapt. F. LANGE; lading: 463 vaten Suiker.

Idem, het Schip *de jonge Maria*, Kapt. J. E. VAN HOOGENHUIZEN; lading: 216 vaten Suiker, 24 balen heele- en 2 dito gebroken Koffij, benevens 10 heele- en 8 kwart pijpen Madeira Wijn, voor exportatie aangebragt. — Beiden naar Amsterdam.

Idem, het Schip *Henrietta*, Kapt. J. C. WILLEMS, naar Saramacca en Nickerie.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de *Nederlandsche Dagbladen* tot en met 1 April 1837.)

DUITSCHLAND.

FARNKFORT, den 20 Maart.

Berigten van de Hongaarsche grenzen bevestigen den dood van den beruchten roover SOBRI. Hij heeft zich zelven door het hart geschoten, nadat hij zich met slechts weinigen van zijn volk, tegen een bijna viermaal zoo groot getal Ulanen, als wanhopenden geweerd, drie lanssteken in het ligchaam ontvangen, en door eenen op zijn hoofd gerigten sabelhouw, dien hij afwenden wilde, de regter hand verloren had. Eenige soldaten waren door hem, die steeds aan de spits zijner gezellen stond, zwaar gekwetst geworden en twee daarvan moeten reeds gestorven zijn. Eer hij zijn laatste pistool tegen de eigene borst keerde, had hij nog een ander op den genen gelost, die hem de hand afgehouwen had, en had hem ook gekwetst. Het schijnt dat SOBRI voornemens was, zich naar Turkije door te slaan, te welken einde hij misschien zijne bende in tweeën gedeeld had en ook reeds nabij Vijfkerken geraakt was, in welk oord zijn daarzijn aan een dapper Ulanen-officier verraden werd, die zijn volk terstond te paard deed stijgen en den overval ten uitvoer bragt. Al SOBRI's roovers waren uiterst volledig gewapend, en uit de krijgskunst, welke zij bij den aftogt toonden, moet men op het vermoeden geraken, dat het grootste gedeelte van hen eenmaal soldaat geweest is. — Terwijl dit berigt uit zeer goede bron ontvangen werd, ontving men nogtans van een officieelen kant de tijding, dat er grond is om aan de indentiteit van den gesneuvelden roover met den aanvoerder der bende SOBRI te twijfelen, en dat integendeel een ander lid der bende, hetwelk, zwaar gewond doch levend, aan de troepen in handen viel, stellig onbekend dat de gesneuvelde SOBRI is. Middelerwijl worden bij voortduring de zorgvuldige maatregelen genomen om de overige roovers magtig te worden.

— Men schrijft van de Russische grenzen:

„ Hoe weinig geloof de Fransche bladen in hunne berigten en redeneringen over Rusland verdienen, is dezer dagen weder gebleken. De onlangs in een tweegevecht gebleven Russische dichter MUSSIR PUSCHKIN is namelijk dezelfde, waarvan de Parijssche bladen kort te voren beweerd hadden, dat hij wegens zijne liberale gevoelens, door den Keizer uit Rusland verbannen was geworden. Welke intusschen ook de staatkundige denkwijze van dien dichter moge geweest zijn, zoo heeft toch desniettegenstaande Keizer NIKOLAAS deszelfs achtergelatene betrekkingen met weldaden overladen. Want niet alleen heeft hij aan graaf PUSCHKIN op diens sterfbed, bij een eigenhandig biljet, de toezegging gedaan, dat zijne weduwe een jaarlijks pensioen van 11,000 roebels uit de Rijkskas zoude trekken, maar de kroon heeft ook alle de op de goederen des graven gevestigde schulden voor hare rekening genomen. Bovendien zal er eerlang, op kosten des Keizers, eene pracht-uitgave van PUSCHKINS werken in het licht worden gegeven.

„ Op eene dergelijke wijze heeft Keizer NIKOLAAS onmiddellijk na zijne troonsbeklimming gehandeld, toen hij aan de weduwe van den kort te voren overleden beroemden geschiedschrijver KARAMSIN een pensioen van 5000 roebels verzekerde.

„ Neemt men nu nog in aanmerking de menigvuldige nieuwe inrigtingen van onderwijs, die gedurende de regering van NIKOLAAS in alle deelen des Rijks gevestigd, en alle op de grootmoedigste wijze begiftigd werden, dan verkrijgt men den maatstaf ter beoordeeling van de hatelijke aanmerkingen, die zoo dikwerf in de bedoelde bladen tegen Rusland gemaakt worden, en tevens de beste bewijzen voor de groote vorderingen, welke in dat rijk gedurende de laatste tien jaren gemaakt zijn, op den weg van ware verlichting en wetenschappelijke beschaving."

Uit de jaarlijks van wege de Russische regering bekend gemaakte lijsten van de sterfte onder de mannelijke bevolking des Rijks van de Grieksch-Russische geloofs-belijdenis, blijkt dat het getal der gestorvenen die boven de 100 jaren oud geworden waren bedragen heeft: in 1831, 1165; in 1832, 901; in 1833, 1163; in 1834, 948; en in 1835, 518.

Van dezen hadden bereikt den ouderdom van:

Van 120 — 125 jaren, in 1831, 37; in 1832, 35; in 1833, 44; in 1834, 35, in 1835, 10.

Van 125 — 130 jaren, in 1831, 7; in 1832, 6; in 1833, 12; in 1834, 10, in 1835, 9.

Van 130 — 135 jaren, in 1831, 6; in 1832, 5; in 1833, 1; in 1834, 8; in 1835, 3.

Den hoogen ouderdom van 135 tot 140 jaren bereikte in 1831 en 1832 niemand, maar in elk der drie volgende jaren één. Bovendien overleed in 1834 nog een man uit het bisdom Irkutsk in den ouderdom van tusschen 140 en 145 jaren, en één uit het bisdom Wiatka, die meer dan 150 jaren geleefd had.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 22 Maart.

De *Gazette des Tribunaux*, en uit dezelve onze andere bladen, deelen eenige bijzonderheden meden omtrent eenen behendigen en beruchten Duitschen dief, HEINRICH ZAUN geheeten, maar die zich den, naar men wil eer- of schandnaam van den *Keulschen Cartouche* verworven heeft. Herhaalde malen gevat, is hij even zoo vele malen ontkomen, en bevindt zich nog, zoo ver men weet, op vrije voeten. Eens te keulen in eenen hechten kerker gevangen zittende, daarenboven met handboeijen verzekerd, die door eene ijzeren stang van een gehouden werden, weet hij zich van dezelve te ontdoen, gebruikt de stang zelve om de tralien van zijn venster wijder open te wringen, glipt tusschen dezelve heen (hij is zeer klein en schraal van leest) weet op het dak te klouteren, springt van daar in een venster der gevangenis-kerk, dringt in deze door, stapelt de kerkbanken op een en geraakt aldus op een plat, vindt er vlas te droogen liggen, maakt van hetzelve een touw, laat zich af en ontkomt; dit alles had hij in den korten tijd van vier uren verrigt. Hij had nog de kerkerkleeding aan, maar ook hiertegen weet hij raad, want hij breekt eene dorpskerk open, kleedt zich in het gewaad van den geestelijke en neemt daarenboven, toe reisgeld, deszelfs welgevulde beurs mede. Hij begeeft zich naar Dusseldorp, berooft er eenen Notaris en wil naar Holland voortreizen met een paspoort, dat hij eenen op hem gelijkenden Engelschman ontstelen wil, maar wordt bij deze laatste poging gegrepen en op nieuw naar Keulen teruggebragt. Men kan denken dat aldaar de waakzaamheid verdubbelde. ZAUN werd in half gele half grijskleurige gevangenis-kleeding, met ketens aan de voeten en een ijzeren halsband met achter uitstekende, de geringste beweging verradende schel om den hals, onder aanhoudende bewaking, nevens anderen, tot den arbeid van het huis gebezigd. Inderdaad vond hij het in zeer langen tijd onmogelijk iets tot vlugt te ondernemen. Middelerwijl wiegde hij zijne oppassers door goed gedrag in slaap, vijlt heimelijk zijne ketens bijna geheel door, neemt een gunstig oogenblik waar, stroopt dezelve af, laat zich van eenen muur in een gat zakken, waar volk aan het werk was, werpt eene kiel, die hij er had zien liggen over zijne kleeding, stolpt eene mand over het hoofd om onkenbaar te zijn en het geklink zijner schel te verdooven, en dus, voor een werkman gehouden, ontkomt hij al weder. Een andermaal, op het punt om Keulen te verlaten en door een gendarme, die hem herkende, gegrepen, kwetst hij dezen met een dolk, springt op deszelfs paard en ontvlugt er mede. Te Ments op nieuw gevat en naar Keulen terug gebragt, is hij weder ontkomen, hoe weet nog niemand, want hij is nog vrij, en heeft dus nog niet, volgens zijne gewoonte, de wijs zijner laatste ontvlugting kunnen verhalen. In de tusschentijden, waarin hij zich op vrije voeten bevonden heeft, zijn door hem niet alleen de stoutste en behendigste dieverijen gepleegd, waarvan de ongeloofelijkste bijzonderheden verhaald worden, maar ook trekken van stoutheid getoond, die alle verbeelding te boven gaan. Hij schiep behagen in zijne tegenwoordigheid als het ware zelf te verkondigen. Eens onder anderen plaatst hij zich, sierlijk gekleed, bij zekeren restaurateur aan eene tafel, waar de president van het appelshof, de kommandant der stad en andere beambten het maal nemen, treedt met gemelde heeren in gesprek, wisselt beleefdheden, groet hen bij het heen gaan en wordt door hen gegroet, en toen hij weg is vindt men onder zijn bord een kaartje met zijnen naam HEINRICH ZAUN. Een andermaal begeeft hij zelf zich opzettelijk in een huis, waar hij weet dat naar hem gezocht zal worden, en brengt er, in vrouwen-kleeding vermomd, eenen brief, waarin hij vertelt, op welk eene wijs hij de politie bedrogen heeft.

— De beroemde zeereiziger, kapitein DUMONT D'URVILLE, is dezer dagen door de regering met het ondernemen van eene nieuwe reis rondom de wereld belast, waarvan men zich voor de wetenschappen belangrijke vruchten belooft. Volgens bijzondere berigten alhier, zouden tot deze reis twee Fransche oorlogschepen, en wel het linieschip Hercule en eene korvet, gebruikt worden. Die schepen zouden in Mei van dit jaar uit Toulon vertrekken, allereerst naar Brazilie stevenen en vervolgens, naar Kaap Hoorn te zijn omgezeild, in de Stille Zuidzee rondkruisen, om langs de Kaap de Goede Hoop naar Europa terug te keeren. Men meende echter, dat de reis niet veel langer, dan een jaar zoude duren, en voegt er de niet onbelangrijke bijzonderheid bij, dat 's Konings jongere zoon, de Prins DE JOINVILLE, aan boord van het genoemde linieschip, de reis zou mededoen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 28 Maart.

Aan den Koning is dezer dagen door eene bezending uit het Parlement aangeboden geworden, de volgende petitie van het volk van Ierland, door niet minder dan 250,000 personen onderteekend.

Aan den Koning.

„SIRE, wij, de getrouwe onderdanen van Uwe Majesteit, het volk van Ierland, de bede, die wij aan uwe Majesteit gaan onderwerpen, aan den voet des troons nederleggende, geven u de verzekering, dat wij voor niemand uwer getrouwe onderdanen wijken in verknochtheid aan Uwen Koninklijken persoon, in trouw jegens de kroon en in den wensch om de vereeniging der beide natien te handhaven of om den algemeenen bloei van het rijk bevorderlijk te zijn. Wij verlangen Sire, de gelijkheid van regten en privilegien, welke de Britsche grondwet aan de onderdanen van Uwe Maj. waarborgt en wij vermeenen geregtigd te zijn, tot het deelnemen in de hervormingen en verbeteringen in onze wetten, welke de wijsheid en bezorgdheid van het parlement van lieverlede zouden kunnen daarstellen ter gunste van onze medeburgers de Engelsche en Schotten.

„Sire, het Schotsche volk heeft, ter vervanging van de corporatien, die deszelfs steden bestierden en zich zelven vernieuwden, gemeente-reglementen ontvangen, geschoeid op eene ruime en met den volksgeest overeenkomstige leest Ook het Engelsche volk heeft eene ruime mate van gemeenten hervorming ontvangen, waarbij de in het oog loopende misbruiken van het stelsel der corporatien worden afgeschaft, zonder het onwaardeerbaar voorregt van het aan de burgers toebetrouwd zijn der plaatselijke administratien te vernietigen. Het is met het levendigste gevoel van dankbaarheid, dat Uwe Iersche onderdanen, U, bij de opening van het parlement, Uw verlangen hebben hooren te kennen geven, om in de misbruiken en ongeregeldheden der gemeente-instellingen van Ierland verbeteringen te brengen, overeenkomstig dezelfde beginselen als die van de voor Engeland en Schotland genomen maatregelen van hervorming. Dit zou billijk als wijs verlangen geeft ons de verzekering, dat U. M. het volk van Ierland beschouwt als even getrouw aan U. M., als even waardig om het genot van de vrije instellingen te bezittingen, als de Engelschen en de Schotten.

„Het is alzoo met verwondering en leedwezen, dat wij den tegenstand van eenen der takken van de wetgeving hebben ontwaard, tegen de pogingen van het gouvernement van Uwe Majesteit, ondersteund door de afgevaardigden van het volk bij het parlement, tot het verwezenlijken van eenen maatregel, gegrond op de door Uwe Majesteit aanbevolene beginselen. Wij hebben de hervorming en niet de vernietiging onzer corporatien gevraagd en wij verontrusten ons op het ontwaren van eene strekking tot het daarstellen van een gemeentestelsel, regtstreeks in strijd met het verlangen van U. M.; eene strekking die de billijke hoop van Uw volk zou doen falen, eene beleediging zou zijn voor het nationaal karakter, tegen de Britsche grondwet zoude indruisschen en in Ierland een wantrouwen en eene gisting zoude verwekken, die de eendragt in het rijk in gevaar zoude kunnen brengen.

„Sire, wij kunnen U geen meer overtuigend bewijs van onze gehechtheid aan de wetten en aan de grondinstellingen van het rijk geven, dan door u te verklaren, dat wij vastelijk besloten hebben in onze vraag te volharden, en dat wij niet zullen rusten voor dat wij voor ons land dezelfde maat van regt verkregen zullen hebben, welke de wetgeving voor de vrijheid en den bloei van het verdere rijk noodzakelijk heeft verklaard.

„Sire, de staatkunde, welke gevolgd wordt door de tegenstrevers van de wet der gemeente-hervormingen, vervult ons met ernstige zorgen, omtrent een ander, voor ons oneindig belangrijker vraagstuk. Wij vereenigen ons met den wensch van U. M. om het stuk der tienden te regelen naar beginselen, geschikt om de eendragt en rust van het land bevorderlijk te zijn. De tegenwoordige wetgeving op de tienden in Ierland brengt onberekenbare gevaren met zich mede. Onbillijk in haar beginsel onderdrukkend in hare toepassing, onbestaanbaar met de gevoelens van Uwe Iersche onderdanen, vreezen wij dat het behouden van deze wetgeving de handhaving der maatschappelijke orde in gevaar zou brengen. Vol vertrouwen in Uwe wijze en vaderlijke begeerte om de grieven van Uw volk te herstellen en deszelfs belangen te bevorderen, smeeken wij U eerbiedig, Sire, in overweging te willen nemen deze onze bede, die strekkende is tot het verkrijgen van dezelfde regten, voorregten en privilegien als onze medeburgers van Groot-Brittannie, en de hervorming der instellingen, waarvan de rust, de vrijheid en de welvaart der natie afhangen. Wij smeeken U. M. bijzonder, in de uitoefening van deszelfs grondwettige magt, die maatregelen te willen nemen, welke deszelfs wijsheid denzelven zal opgeven, tot het doen plaats grijpen van eene spoedige en voldoende oplossing van de vraagpunten der gemeente-hervormingen en der tiendregten."

— Men weet dat er sedert lang in Kanada ontevredenheid en misnoegen over de maatregelen der regering bestond, hetwelk in deze aan de Vereenigde Staten grenzende kolonie zeer ernstige gevolgen kon hebben. Gisteren heeft nu Lord JOHN RUSSEL van wege de regering, in een algemeen committé der Gemeenten, eene reeks van resolutien betrekkelijk die bezitting voorgedragen, waaromtrent de discussien begonnen zijn.

De blokkade der havens van Nieuw-Grenada is het gevolg van den twist dien de Britsche vice-consul te Panama, met aanzienlijke inwoners dier stad, gehad heeft. Volgens het officieel berigt, in der tijd bij de regering der republiek uit Panama ingekomen, had de vice-consul, Heer RUSSEL, den 20sten Januarij, zekeren Kolonel PAREDES, terwijl hij met zijne vrouw over straat ging, aangevallen, en met een dolk of korten degen in de borst gewond. Op het geschreeuw van Senora PARADES waren verscheiden lieden toegeschoten, van welke een den Heer RUSSEL ontwapende, terwijl een ander hem met een stok op het hoofd sloeg. Deze laatste, zekere Heer DIEZ, werd gevangen gezet, maar ook de Heer RUSSEL bewaar arrest in zijn huis. Veel diplomatiek geschrijf volgde nu van weerzijde, maar onze regering moet geheel andere berigten, dan die van Nieuw-Grenada, ontvangen hebben, want zij heeft vier punten: RUSSELS onverwijld ontslag, afzetting der overheden, volkomen herstelling van het consulaat, en eene vergoeding-som van duizend pond sterling, gevorderd. De regering van Nieuw-Grenada heeft de twee eerste punten, als ook het vierde geweigerd, en deze weigering heeft den tegenwoordigen toestand te weeg gebragt. Behalve Karthagena is ook Laguayra geblokkeerd.

Ter Drukkerij van de Erven J. BRINK.